

uden Betænkelse; Hensynet hertil har dog ikke været bestemmende for Ministeriet, idet Staten næppe burde skyde en saadan Opgave og det dermed følgende Ansvar fra sig, naar det befandtes nødvendigt. Naar man ikke har bragt Spørgsmaalet om yderligere Statskontrol frem, ligger dette væsentlig i, at en saadan efter Ministeriets Formening ikke bør indføres, medmindre der samtidig paa andre og vigtige Punkter sker Forandring i Sparekasseloven, navnlig saaledes, at der gives nærmere og betryggende Regler for de indstuede Midlers Anbringelse. Saadanne Regler indeholdtes saavel i det Forslag, som var udarbejdet af den af Regeringen i sin Tid nedsatte Sparekassekommission, som i det Forslag, der paa Grundlag af Kommissionens Arbejder fremsattes for Rigsdagen i Samlingen 1878—79, men udgik under Sagens Behandling, idet det af Rigsdagen blev bekræftet, at disse og andre til Sikkerhed for Sparerne givne Forordninger vilde gøre et saa stort Indgreb i Sparekassernes vante Selvstyre, at deres Livskraft derved vilde svækkes. Det staar derfor efter Loven af 28de Maj 1880 Sparekasserne frit for at følge, hvilke Regler de ville ved Midlernes Anbringelse; kun skulle disse Regler omhandles i Betragtning, saaledes at Sparerne have Kundskab derom. Denne Frihed for Sparekasserne vil ikke kunne opretholdes, saafremt Staten findes at burde paatage sig paa effektiv Maade at kontrollere Midlernes Tilstedeværelse, og man vilde derfor anse det for absolut nødvendigt, at der i saa Fald fastsættes betryggende Regler for Midlernes Anbringelse. I saa Henseende skal blot nævnes, at det formentlig burde foreskrives, at Ublaan i fast Ejendom kun kunde ske efter de for umyndiges Midler gældende Regler, at kun en begrænset Del af Midlerne maatte anbringes ved Ublaan paa anden Maade end mod Pant i fast Ejendom, ligesom der for Ublaan, for hvilke der kun gives personlig Sikkerhed, maatte paalægges en bestemt, hurtig Afbetaling, samt at en vis nærmere bestemt Del af Midlerne skulde holdes anbragt i solide, let realisable Effekter.

Efter de Anstuelser, der i Rigsdagen gave sig Udtryk ved Affattelsen af Sparekasseloven i dens foreliggende Skikkelse, har man imidlertid maattet anse det for tvivlsomt, om saadanne Forandringer, der ikke kunne undgaa at gøre et væsentligt Indgreb i Sparekassernes Selvstyre, lade sig gennemføre; i hvert Fald vilde et Forslag herom sikkert medføre længere Forhandlinger, saaledes at en Forbedring af de bestaaende Forhold vilde blive udstudt for længere Tid. Man har derfor troet det rigtigt at foreslaa, at man — uden at foregribe Spørgsmaalet om Indførelse af Statskontrol med Sparekassemidlerne og en deraf følgende almindelig Revision af Sparekasseloven — foreløbig indskrænker sig til at hvide Sparekasserne Støtte til ad Frivillighedens Vej selv at tilvejebringe en mere betryggende Kontrol med deres Forhold. Af Forhandlinger, som Ministeriet har ført med Repræsentanter for Centralforeningerne for Jyllands og Stifternes Sognesparekasser, fremgaar det, at Bestyrelserne for disse Foreninger ville søge gennemført, at Foreningerne vælge et passende Antal regnskabskyndige Mænd, som skulle foretage jævnligt Efterhyn af de under Foreningerne hørende Sparekassers Bøger og Midler, og som i det hele kunne hvide Kasserne al Vejledning med Hensyn til deres Bogføring og Regnskabsførelse, det vil derhos blive disse Mænds Pligt, saafremt de forefinde Misligheder ved en Sparekasse, at gøre Indberetning derom til Sparekassereinspektøren. Den tilstgæde Foranstaltning vil kræve, at Staten tilskylder et Beløb, som hder en væsentlig Vættelse af Byrden ved Tilsynsmændenes Løn og Rejsseudgifter, idet denne Byrde ellers vilde blive for trykkende for Kasserne.

Som Følge af det anførte maa jeg anse det for meget ønskeligt, at Ministeriet kan have et Beløb til Raadighed til Anvendelse i det omhandlede Øjemed, og jeg skal derfor tillade mig at anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling af Finanslovsforslaget for 1896—97 paa mine Vegne at ville stille følgende Vædringsforslag:

Til § 19 II. D. (som ny Vitra e.):

Tilstud til Løn- og Befordringsgodtgørelse for regnskabskyndige
Tilsynsmænd, antagne af Sparekasseforeningerne 14,000 Kr.

Ørring.

Økon.